

UNCAGED ROBOT TOY PIANO IN CONCERT

9 september 2017 17:00

"hello world" (2017, 10'00)

Componisten Felipe Ignacio Noriega (MEX 1982) en Anne Veinberg (AUS 1986)

Winnaars Uncaged::Conlon Robot Keyboard Prize 2017

Anne Veinberg - Disklavier

PRAGMA (2017, 9'55)

Componist Stefano Alessandretti (ITA 1980)

Eervolle vermelding Uncaged::Conlon Robot Keyboard Prize 2017

Tre Ritratti del Tempo (2013, 6'50)

Componist Silvia Corda (ITA 1964)

Keychain (2017) (2017, 9'30)

Componist Christina Viola Oorebeek (USA/NLD 1944)

Cadaquésan Landscape (2017, 6'00)

Componist James Joslin (GBR 1987)

Phyllis Chen - piano, toy piano

Ranjit Bhatnagar - robot toy piano

“hello world”

“hello world” is geschreven voor robotische speelgoedpiano en Disklavier, en dient uitgevoerd te worden door een (programmerende) pianist. Het stuk werd in 2017 gecomponeerd voor de compositiewedstrijd van het UnCaged Toy Piano Festival en de Conlon Foundation.

“hello world” is de eerste applicatie van een nieuw doorlopend project van Noriega en Veinberg, de CodeKlavier genaamd. De CodeKlavier is een programmeertaal die de pianist in staat stelt om live te programmeren door het bespelen van de piano. In “hello world” wordt de gegenereerde code gebruikt om de robotische speelgoedpiano te bedienen.

Omdat dit de eerste implementatie is van de CodeKlavier leek “hello world” de meest toepasselijke titel, aangezien het in de programmeerwereld gebruikelijk is om een eerste toepassing zo te noemen. In de geest van het live programmeren roept de pianist algoritmes op die live ontwikkeld worden binnen een flexibele structuur en richting. Daarnaast wordt de gegenereerde code in real-time weergegeven aan het publiek.

In “hello world” worden de pianotoetsen individueel toegewezen aan alfanumerieke tekens en tekenreeksen om de (programmerende) pianist in staat te stellen verschillende codecommando's uit te voeren. Het systeem is bovenop JavaScript (Node.js) en SuperCollider gebouwd. Meer informatie over het CodeKlavier-systeem kan worden gedownload van Noriega's GitHubpagina <https://narcodes.github.io/codeklavier/>. Alle software is open source en publiekelijk beschikbaar. De makers willen graag de Conlon Foundation bedanken voor het gebruik van hun disklavier bij het realiseren van dit werk en het Stimuleringsfonds Creatieve Industrie voor ondersteuning van het CodeKlavier-project.

“hello world” is written for Robot Toy Piano and Disklavier, to be performed by a (coder) pianist. The piece was composed in response to the Uncaged Toy Piano Festival's and Conlon Foundation's composition competition 2017.

“hello world” is the first application of a new ongoing project by Noriega and Veinberg called the CodeKlavier. The CodeKlavier is a programming language which allows the pianist to live code through playing the piano. In “hello world”, the code generated is used to control the Robot Toy Piano.

Since this is the first implementation written with the Codeklavier, “hello world” seemed the most fitting name as it is a standard in the developer's world when writing your first program. In true live coding spirit, the pianist invokes algorithms that are developed live within a flexible structure and direction. Furthermore, the generated code is displayed in real-time for the audience to follow.

In “hello world” the piano keys are individually mapped to alphanumeric characters and strings to allow the (coder) pianist to execute various code commands. The system is built on top of Javascript (node.js) and SuperCollider. More information about the CodeKlavier system can be downloaded from Noriega's github page <https://narcodes.github.io/codeklavier/>. All software is open source and is publicly available.

The creators would like to thank the Conlon Foundation for the use of their Disklavier to realize

this work and the Stimuleringsfonds Creatieve Industrie for their support of the CodeKlavier project.

PRAGMA

PRAGMA is een werk van software-muziek; een compositie waarin software meerdere fundamentele rollen vervult: die van instrumentale uitvoerder (de midi-speelgoedpiano), die van elektronische uitvoerder (interactieve live elektronica) en van live bladmuzieksysteem.

De combinatie van deze drie technologieën geeft ons een zeldzaam autonoom muziekstuk dat onafhankelijk van de componist, uitvoerders en middelen tot leven komt. Het enige vastgelegde deel van dit stuk wordt gevormd door het in de eerste fase gecomponeerde midi-bestand; het interactieve live elektronicasysteem is gebaseerd op een gecontroleerd alea-systeem.

De compositie is gebaseerd op de versterking van het instrument en zijn gebaren; hierbij is het gebruik van live-elektronica opzettelijk beperkt tot een paar methodes van digitale geluidsbewerking: ringmodulatie, harmonisatie en granulatie.

PRAGMA is a work of software music; a composition in which the software has multiple fundamental roles: the instrumental performer (midi toy piano), the electronics performer (interactive live electronics) and the live scoring system.

The combination of these three technologies give us a rare case of an autonomous piece of music that lives

independently from composer, performers, and media. The single fixed part of this piece is represented from the midi file - composed at the first stage of the work - while the interactive live electronics system is based on a controlled alea system.

The composition is based on the augmentation of the instrument and it's gestures; to doing this the use of live electronics is intentionally limited to a few kinds of digital sound processing: ring modulation, harmonization and granulation.

Tre Ritratti del Tempo

Tre Ritratti del Tempo bestaat uit drie delen, gemarkeerd met Romeinse cijfers. Ieder deel bevat een andere behandeling van muzikaal tempo. Twee elementen karakteriseren het stuk: het timbre dat geproduceerd wordt door de speelgoedpiano en de dulcimer (door de slechte intonatie van het speelgoedpsalterium in vergelijking met de speelgoedpiano), en een doorlopend ritmisch spel dat door het gehele stuk terugkeert.

In het eerste deel wordt een spraakzame dialoog uitgebeeld, met versnellingen, vertragingen en stiltes. In het tweede deel treedt de speelgoedpiano op de voorgrond met gejaagde harmonieën en ritmes, vooral in het hart van dit deel. Het derde en laatste deel is kort en simpel en klinkt als een typische speelgoedpianomelodie met begeleiding van het psalterium. Tre Ritratti del Tempo werd

geschreven voor de Uncaged Toy Piano Competition 2013, waar het de tweede prijs won. Het stuk ging, gespeeld door Phyllis Chen, in december 2013 in première tijdens het Uncaged Toy Piano Festival.

Tre Ritratti del Tempo is divided into three sections marked with Roman numerals. Each section refers to a different treatment of musical tempo. Two elements characterize the piece: the timbre produced by the toy piano and the dulcimer (due to the poor intonation of the toy psaltery compared to the toy piano), and a continuous rhythmic game found throughout the piece.

The first section portrays a dialogue with a talkative character, featuring accelerations, decelerations and silences. In the second section the Toy Piano takes precedence with tense harmony and rhythm, especially in the heart of the movement.

The third and final section is short and simple, sounding like a T.P. melody with psaltery accompaniment.

Tre Ritratti del Tempo was written for the "Uncaged Toy Piano Competition 2013" where it won second prize. The piece was premiered by Phyllis Chen in New York during the Uncaged Toy Piano Festival in December 2013.

Keychain

Keychain is geïnspireerd door mobiele sculpturen van hangende objecten, waarvan ieder object een eigen bewegingsbereik heeft in ruimte en tijd. Dit stuk bestaat uit zeven 'muzikale objecten', die het materiaal leveren dat op de verschillende toetseninstrumenten gespeeld wordt. Dit materiaal wordt in de digitaal getransformeerde opnames geëchoed. De gedeeltelijk geprepareerde speelgoedpiano's worden 'live' bespeeld; de robotspeelgoedpiano speelt automatisch van een laptop en het gedeeltelijk geprepareerde disklavier wordt zowel live als automatisch bespeeld.

De muzikale objecten worden achter elkaar gespeeld, verdeeld over speelgoedpiano 1 en 2 gedurende de eerste zes minuten van het werk. Het "Clap"-geluid, dat op de kast van speelgoedpiano gemaakt wordt, wordt aan het begin van ieder nieuw object gemaakt – ze worden aan de sleutelhanger vastgemaakt. Na 6 minuten verschijnen de objecten in omgekeerde volgorde op het disklavier, terwijl de robotspeelgoedpiano in de laatste drie minuten van het stuk bespeeld wordt. Al het melodische en harmonische materiaal is afkomstig van de Harmonic Retrograde Cross-modi van de componist. Keychain werd mede mogelijk gemaakt door het Fonds Podiumkunsten.

Keychain is inspired by mobile sculptures made of connected hanging objects, each with its own range of movement in time and space. This piece consists of seven 'musical objects', providing the material heard on the various keyboard instruments and echoed in the digitally transformed recordings. The partially-prepared toy pianos are played 'live', the Robot toy piano plays automatically from a laptop, and the partially-prepared Disklavier is played both live and automatically.

The musical objects are played consecutively, divided between toy piano 1 and toy piano 2 in the

first six minutes of the work. The "Clap" sound, made on the case of toy piano 1 is heard at the beginning of each new object - the links of the keychain. At 6 minutes, objects appear in reverse order on the Disklavier with the Robot toy piano being introduced in the last three minutes. All of the melodic and harmonic material is derived from composer's Harmonic Retrograde Cross modes.

Keychain is supported by the Performing Arts Fund NL.

Cadaquésan Landscape

De volharding der herinnering, een schilderij van Salvador Dalí uit 1931, diende als inspiratiebron voor deze compositie. De beroemde smeltende klokken op het schilderij lijken haast faserende metronomen. Nog belangrijker was het algehele gevoel van angst dat mij bij het bekijken van het werk van Dalí bekruipt. In Cadaquésan Landscape probeer ik de wanhoop te vervatten die ik waarschijnlijk zou voelen als ik ooit op een scène zou stuiten als op het schilderij: erop afgebeeld is een strand dat waarschijnlijk de Cap de Creus moet voorstellen, in de regio Cadaqués in Spanje. De (on)mogelijkheid van het tegenkomen van een dergelijke scène in het dagelijkse leven fascineert me, en inspireerde ook al mijn installatie Clockwork Études in 2012.

Dalí geloofde dat de wereld uit zowel harde als zachte aspecten bestaat, enigszins verwant aan de manier waarop het menselijk lichaam uit zowel zacht vlees als harde botten bestaat, of aan de manier waarop het bewustzijn zich afwisselend in de zachtheid van de slaap en de hardheid van de realiteit bevindt. In deze compositie is er een moment waarop de tweede metronoom (die uit het ritme schuift) ophoudt een vertraagde schaduw van de eerste metronoom te zijn. In plaats daarvan produceert deze metronoom een backbeat, totdat deze verder verschuift en uiteindelijk weer synchroon klinkt met de eerste metronoom. Ik kan de precieze momenten van deze overgangen echter nooit bepalen. Er is sprake van een schijnbaar ondefinieerbaar moment waarop de hardheid verzacht.

Ik heb dikwijls dromen waarin muziek speelt die ik nooit eerder heb gehoord. Na het ontwaken kan ik de details vaak echter niet meer terughalen. Het onderbroken gebruik van een muzikdoos in dit werk verbeeldt deze moeite met herinneren. De uitvoerder ontlokt hierbij individuele noten en verdoezelt hierbij de volledige inhoud van de cilinder van de muzikdoos. Wat blijft er over als de voortgang van de tijd belemmerd wordt of de tijd nooit werkelijk kan stromen?

Tijdens het componeren van dit stuk werd toevallig Dalí's lichaam opgegraven om DNA-monsters af te nemen voor een vaderschapstest. Degene die hem gebalsemd had (en die ook hielp bij de opgraving) was naar verluidt verheugd dat de snor van de kunstenaar nog volledig intact was en in zijn favoriete 'tien over tien'-positie stond. Het lijkt wel alsof de voortgang van de tijd ook hier belemmerd is..."

"Salvador Dalí's 1931 painting The Persistence of Memory served as the inspiration for this composition, firstly with its famous melting clocks characterised by multiple phasing metronomes, but more importantly, for the overarching sense of anxiety induced in me when observing much of Dalí's work. In Cadaquésan Landscape I try to recreate the desperation I

expect to experience should I ever stumble upon a similar formation to Dalí's scene, which he depicts on a beach likely representing the Cap de Creus, in Spain's municipal region of Cadaqués. I am fascinated by the (im)possibility of finding such a setting and construction in the real world, with it also inspiring my 2012 installation, *Clockwork Études*.

Dalí believed that the world is comprised of both soft and hard aspects, somewhat akin to how the human body has soft flesh and hard bones, or how consciousness goes from the softness of sleep into the hardness of waking reality. In this composition, there is a point when the second metronome (which shifts out of time) ceases to be a delayed shadow of the first, and instead establishes a back-beat, until it continues shifting forwards to form a foreshadow and eventually resolves back into synchronicity. I can never determine the precise instances of these shifts, however. There is seemingly an indefinable moment where hardness softens.

I have often had dreams in which previously unheard music has played. However, upon waking the details are mostly irretrievable. The interrupted use of a music box in this work portrays this difficulty in recollection, with the performer teasing out individual notes so as to hide the full nature of the content hidden within the music box's cylinder. What remains to a thread when the passing of time is obstructed or never truly allowed to flow?

Coincidentally, while writing the piece, Dalí's body was exhumed in order to collect samples for a paternity test. The embalmer (who also helped with the exhumation) was said to be delighted that the artist's moustache was still intact and in his preferred '10 past 10' position. It seems that time was impeded there also..."

Phyllis Chen

Phyllis Chen, door de New York Times geprezen om haar "heerlijke eigenzinnigheid en een net zo grote interpretatieve gevoeligheid", is een pianist, speelgoedpianist en componist die zowel originele multimediacomposities als werken van hedendaagse componisten uitvoert. Ze bespeelt een instrument dat geen vaste grenzen of genres kent, en heeft inmiddels opgetreden op een groot aantal festivals en concertlocaties in de VS en daarbuiten. Chen is een van de oprichters van ICE (International Contemporary Ensemble), een New Yorks collectief dat zich wijdt aan de uitvoering en promotie van nieuwe werken. Haar ongewone muzikale interesses kwamen breed in de aandacht toen ze in 2007 bij de Concert Artists Guild Competition beloond werd met een New Music/New Places fellowship.

Chen stond aan de wieg van "UnCaged Toy Piano", een compositiewedstrijd gericht op het uitbreiden van het repertoire voor speelgoedpiano en elektronica. De competitie heeft werken van componisten van over de hele wereld ontvangen, en deze composities zijn een integraal deel van haar repertoire gaan uitmaken, zoals ook hier tijdens de Gaudeamus Muziekweek. In de winter van 2011 stelde Phyllis voor het eerst het driedaagse speelgoedpianofestival in New York samen. De vierde editie van het UnCaged Toy Piano Festival zal in december van dit jaar in New York worden gehouden.

Chen heeft vijf albums uitgebracht, drie solo-albums bij platenlabels als Concert Artists Guild, cerumenspoon, New Focus Recordings en een vierde album in samenwerking met Cuddle Magic bij fyo records. Phyllis studeerde aan het Oberlin Conservatory (BM), Northwestern University (MM) en

Indiana University (DMA). Ze woont in Astoria, New York.

Praised by the New York Times for her “delightful quiriness matched with interpretive sensitivity,” Chen is a pianist, toy pianist and composer who performs original multimedia compositions and works by contemporary composers. Playing an instrument that has no set boundaries or genre, she has been invited to perform at a large variety of festivals and concerts in the US and abroad.

Chen is a founding members of ICE (International Contemporary Ensemble), a New York-based collective dedicated to the performance and promotion of new works. Her unusual musical interests gained attention when she won the 2007 Concert Artists Guild Competition and awarded the New Music/New Places Fellow.

Chen founded the “UnCaged Toy Piano”, a composition competition to further expand the repertoire for toy piano and electronics. The competition has received works from composers all around the world and these compositions become an integral part of her repertoire, as seen here at Gaudeamus Muziekweek. In the Winter of 2011, Phyllis curated the first-ever three day toy piano festival in New York City, and the 4th UnCaged Toy Piano Festival will take place in December 2017 in New York City.

Chen has released five albums, three solo albums on such labels as Concert Artists Guild, cerumenspoon, New Focus Recordings and a fourth collaborative album with Cuddle Magic on fyo records. Phyllis went to Oberlin Conservatory (BM), Northwestern University (MM) and Indiana University (DMA) and currently resides in Astoria, New York.

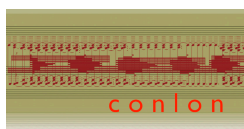
Vertaling: Laura Roling

Multitudes

Na afloop van het concert is de installatie Multitudes van kunstenaar Andreas Greiner en componist Tyler Friedman te bezoeken. Greiner en Friedman waren met dit werk de winnaars van de "3rd International Conlon Music Prize for Disklavier Plus 2015". De Disklavier die bij deze installatie gebruikt wordt kon aangeschaft worden dank zij het J.W.Strengers Frankfort Fonds, dat beheerd wordt door het Prins Bernhard Cultuurfonds.

After the concert you can visit the Multitudes installation by artist Andreas Greiner and composer Tyler Friedman. With this work Greiner and Friedman were awarded the "3rd International Conlon Music Prize for Disklavier Plus 2015". The disklavier which is used in this installation could be bought thanks to the J.W.Strengers Frankfort Fonds, which is managed by the Prins Bernhard Cultuurfonds.

Gaudeamus Agenda

2 november 2017 - **Gaudeamus @ Le Guess Who?**

met Visible Cloaks, Sarah Davachi en Circuit (de band van Gaudeamus artist-in-residence Jerzy Bielski)

10 december 2017 - **GMW Sessies #17**

met try-outs van Miranda Driessen's Koerikoeloem en vibrafoon & electronics duo Plastiknova

21 december 2017

Konstantyn Napolov "**The Dutch Golden Collection**" in Kunstruimte KuuB met als speciale gast Gaudeamus musician-in-residence Maya Fridman